

prima instanță: A. Miron
instanța de apel: N. Traciuc, M. Anton, Iu. Cotruță
instanța de recurs: Iu. Sîrcu, Iu. Bejenaru, M. Pitic

dosarul nr. 2rh-42/17

Î N C H E I E R E

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând cererea de revizuire depusă de către Natalia Zdesenco (Cipilencu),

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva Nataliei Cipilencu cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016, prin care recursul declarat de către Natalia Cipilencu a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La data de 12 mai 2015, Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne a depus cerere de chemare în judecată împotriva Nataliei Cipilencu cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 01 aprilie 2013, pârâta a depus la Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne o cerere, prin care a solicitat angajarea în serviciu în cadrul Poliției de Frontieră, iar la data de 27 iunie 2013, a fost emis ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 709/ps, prin care pârâta a fost angajată în serviciu în baza contractului individual de muncă.

Menționează că, în aceeași zi, pârâta a semnat contractul privind îndeplinirea serviciului în cadrul Poliției de Frontieră, prin care s-a obligat să respecte legislația în vigoare, toate cerințele și condițiile contractului individual de muncă.

Susține că, la data de 15 iulie 2013, prin ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 781/ps, pârâta a fost detașată, începând cu 15 iulie 2013 pînă la 08 noiembrie 2013, la Colegiul Național al Poliției de Frontieră pentru urmarea cursurilor de instruire inițială.

Afirmă că, la data de 11 aprilie 2014, pârâta a depus un raport, prin care a solicitat eliberarea din serviciu în legătură cu transferul într-o altă autoritate publică, iar la data de 22 aprilie 2014, a fost emis ordinul șefului Departamentului Poliției de Frontieră nr. 449/ps, prin care pârâta a fost eliberată din serviciu în conformitate cu

prevederile art. 39 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, transfer într-o altă autoritate publică.

Relevă că, pârâta, fiind angajată la data de 27 iunie 2013 și demisionând la data de 22 aprilie 2014, a activat în cadrul Poliției de Frontieră mai puțin de un an.

Mai relevă că, asupra pârâtei se răsfrâng prevederile art. 39 alin. (11) din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, care statuiază că, polițistul de frontieră care a efectuat cursuri de instruire din contul Poliției de Frontieră și căruia raporturile de serviciu i-au încetat în primii 5 ani de activitate din motive imputabile lui este obligat să restituie cheltuielile aferente pregătirii sale proporțional cu perioada rămasă pînă la 5 ani.

Consideră că, pârâta, demisionând la data de 22 aprilie 2014, nu și-a exercitat obligația prevăzută de lege - de a activa în cadrul Poliției de Frontieră timp de 5 ani după finisarea cursurilor de instruire inițială, respectiv, urmează să restituie cheltuielile aferente instruirii sale.

Invocă că, conform calculului efectuat, cheltuielile legate de instruirea pârâtei pe perioada cursurilor de instruire specială la Colegiul Național de Grăniceri constituie suma de 4369,29 lei.

Menționează că, în vederea soluționării cauzei pe cale amiabilă, la data de 23 februarie 2015, în adresa pârâtei a fost expediată o somație cu nr. 35/23-2/390, prin care s-a solicitat achitarea benevolă a cheltuielilor suportate pentru instruirea în instituția de învățământ de profil, informând-o că, în caz contrar, Departamentul Poliției de Frontieră își rezervă dreptul de a înainta o acțiune în instanța de judecată cu privire la repararea prejudiciului material, însă pînă în prezent nu a fost recepționat nici un răspuns, iar suma datorată nu a fost achitată.

Solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 4369,29 lei, cu titlu de prejudiciu material și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 21 octombrie 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2016 a fost admis apelul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne, casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă și au fost încasate de la Natalia Cipilencu în beneficiul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne suma de 4369,29 lei întru recuperarea cheltuielilor suportate în legătură cu instruirea Nataliei Cipilencu la Colegiul Național al Poliției de Frontieră și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 150 lei.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016 recursul declarat de către Natalia Cipilencu a fost considerat inadmisibil.

La data 21 decembrie 2016, Natalia Zdesenco (Cipilencu) a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea cererii de revizuire, casarea integrală a încheierii instanței de recurs, rejudecarea recursului și emiterea unei noi decizii cu privire la admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că, după emiterea încheierii instanței de recurs, i-au devenit cunoscute unele circumstanțe importante sau fapte esențiale ale pricinii care nu i-au fost cunoscute și nu i-au putut fi cunoscute anterior.

Menționează că, prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016 au fost menținute decizia Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2016 și hotărârea Judecătorei Bălți din 18 septembrie 2015, prin care a fost respinsă cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră împotriva lui Renat Curchin cu privire la restituirea cheltuielilor de instruire.

Susține că, prin încheierea instanței de recurs menționată s-a constatat că, deși Departamentul Poliției de Frontieră și Inspectoratul General al Poliției sunt două entități distincte, bugetele ambelor instituții sunt aprobate de către ministrul afacerilor interne și autoritatea publică centrală în subordinea căreia se află aceste entități este Ministerul Afacerilor Interne. Mai mult ca atât, atât poliția, conform art.10 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, cât și poliția de frontieră, conform art. 56 din Legea nr. 56 din Legea nr. 283 din 28 decembrie 2011, sunt finanțate de la bugetul de stat.

Afirmă că, prin încheierea instanței de recurs din 28 septembrie 2016 s-a stabilit că, transferul într-o altă autoritate publică din cadrul aceleiași autorități publice centrale nu constituie motiv imputabil, ba mai mult, Renat Curchin s-a eliberat din funcția deținută în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră în baza demersului Inspectoratului General al Poliției și nu la cererea personală, iar Departamentul Poliției de Frontieră a acceptat transferul, situația sa fiind similară cu cea a lui Renat Curchin.

Relevă că, sintagma „motive imputabile” include încetarea raporturilor de serviciu și nicidecum nu include transferul polițistului de frontieră în subdiviziunile interioare ale aceleiași autorități publice.

Consideră că, prin încheierea instanței de recurs i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece ea a fost supusă discriminării, în acest sens fiind afectat principiul securității raporturilor juridice.

Prin referința depusă la data de 03 februarie 2017 Departamentul Poliției de Frontieră a solicitat respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă.

În conformitate cu art. 452 alin. (1) și (3) Codul de procedură civilă, instanța examinează cererea de revizuire în ședință publică în conformitate cu normele de examinare a cererii de chemare în judecată.

Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică examinarea cererii de revizuire.

Articolul 452 alin. (3) Codul de procedură civilă, care prevede comunicarea participanților la proces a locului, datei și orei ședinței de judecată, nu a fost modificat.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Conform art. 6 alin. (7) din Legea nr.780-XV din 27 decembrie 2001 privind actele legislative, în cazul în care între două acte legislative cu aceeași forță juridică apare un conflict de norme ce promovează soluții diferite asupra aceluiași obiect al reglementării, se aplică prevederile actului posterior.

Coroborând prevederile art. 452 alin. (1) Codul de procedură civilă cu art. 444 CPC, care este modificat printr-o Lege posterioară ce promovează soluții diferite privitor la citarea și participarea părților în instanța de recurs, Colegiul civil,

comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție examinează cererea de revizuire în lipsa participanților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art.453 alin.(1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite încheierea de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, în cazul temeiului prevăzut de art. 449 lit. b) CPC este important ca circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să fi existat obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul să probeze că nu a știut anterior pronunțării hotărârii a cărei revizuire se cere despre aceste circumstanțe sau fapte și a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii, precum și circumstanțele sau faptele prezentate ca temei de revizuire să influențeze esențial soluția dată inițial de instanță, în sensul că nu orice circumstanțe sau fapte pot servi temei de revizuire, ci doar atunci când sunt determinante pentru judecarea justă a cauzei.

Având ca temei prevederile articolului menționat, revizuenta Natalia Zdesenco (Cipilencu) a anexat la cererea de revizuire încheierea Curții Supreme de Justiție din 28 septembrie 2016, prin care a fost considerat inadmisibil recursul declarat de către Departamentul Poliției de Frontieră, decizia Curții de Apel Bălți din 05 aprilie 2016 și hotărârea Judecătoria Bălți din 18 septembrie 2015, emise în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră împotriva lui Curchin Renat cu privire la încasarea cheltuielilor pentru instruire.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, actele judecătorești menționate nu pot servi drept temei pentru admiterea cererii de revizuire, deoarece acestea nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit. b) CPC.

Mai mult ca atât, actele judecătorești enunțate au fost emise în baza probelor din dosar și circumstanțelor stabilite nemijlocit de instanțele de judecată într-un caz concret.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, admiterea cererii de revizuire ar contravine și principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a

Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, temeiul invocat în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 449 lit.b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Natalia Zdesenco (Cipilencu) împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 21 septembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne împotriva Nataliei Cipilencu cu privire la repararea prejudiciului material.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic